

ازدواج سفید یا همباشی سیاه

محمدجواد صادقی

سروشانه	- صادقی، محمد جواد -	۱۳۶۱	:
عومن و نام پندید آور	ازدواج سفید با همسانی سیاه / محمد جواد صادقی		:
مشخصات نفر	خرسان رضوی؛ انتشارات جایز، ۱۳۹۸		:
مشخصات ظاهری	۹۵ ص.		:
شایدیک	۹۷۸-۶۲۲-۶۷۷۴-۴۸-۲	۷۰۰۰ ریال	:
حیث فنی	فنا		:
یادداشت	کتابخانه؛ ص.	۹۶	:
موضوع	حهای آزاد		:
موضوع	Unmarried couples		:
موضوع	حهای اد -- ایران		:
موضوع	Unmarried couples -- Iran		:
موضوع	رویهای افقه		:
موضوع	Unmarrie couples (Islamic law)		:
رده بندی کنگره	HQ۸۰.۳/۵		:
رده بندی دیوبیں	۳۰۶۷۳۵		:
شماره کتابخانه ملی	۹۷۸۵۶۹		:

فهرست مطالب

۷	مقدمه
۱۵	بیان مسئله
۱۹	چیستی ازدواج سفید
۲۱	تاریخچه و فرآگیری ازدواج سفید
۲۳	مبانی نظری موضوع
۲۷	دیدگاه موافقان و مخالفان ازدواج سفید
۲۸	مقایسه الگوی وظایف و مخاطرات همخانگی و ازدواج
۲۹	پیشینه تجربی موضوع
۳۳	مراحل ازدواج سفید
۳۵	ازدواج سفید چه حاصلی دارد؟
۳۵	ازدواج رسمی در مقابل زندگی زناشویی بدو ثبت قانونی
۳۷	مقایسه ازدواج رسمی و ازدواج سفید از جو... مختلف
۴۲	ازدواج سفید در کشورهای دیگر
۴۳	حکم قانونی
۴۴	عمل گرایش به ازدواج سفید در ایران
۴۴	گفتار اول: علت روانی
۴۶	گفتار دوم: علت اقتصادی
۴۹	گفتار سوم: عوامل اجتماعی
۵۱	پیامدها و آسیب ها
۵۱	الف) از نظر جامعه شناختی
۵۲	ب) از نظر روانی
۵۳	ازدواج سفید، ستیز با قانون و تضاد با ایمان
۵۴	تفاوت ازدواج سفید و نکاح معاطاتی
۵۶	مقایسه ازدواج شرعی و ازدواج سفید

۵۶	دیگر پیامدهای شوم ازدواج سفید
۵۸	۱. زن ازدواج سفید
۵۸	۲. فرزند ازدواج سفید
۵۹	ازدواج سفید و نظرات مراجع تقليد
۶۳	ازدواج سفید چگونه انقلاب جنسی شد؟!
۶۶	ازدواج سفید؛ پذیره‌ای غیر قابل هضم نزد جامعه ايراني
۶۷	مهمنرين داين گه رش پذيره ازدواج سفید در جامعه ايراني
۶۷	مشکلات آق سادي
۶۸	فشار خانزاده و مراد هسته ازدواج
۶۹	تفوز فرهنگ و تمدن ارب
۷۰	بالا رفتن سن ازدواج جوانان اسلامي
۷۱	بالا رفتن آمارهای طلاق
۷۱	محکم زدن رابطه
۷۲	عدم اعتقاد به مسئله ازدواج
۷۲	عدم مسئولیت پذیری و پذیرابودن حدود و قواعد ازدواج
۷۳	عمر «ازدواج سفید» و آمارهایي درباره آن
۷۴	پيشينه تحقيق
۷۶	هشدار جدي!
۷۷	نتيجه گيري و جمع بندي
۷۹	منابع و مأخذ

مقدمه

ازدواج پدیده‌ای است که از دیرباز و از زمان پیدایش انسان بوده و تا امروز نیز ادامه داشته است. نکاح، یکی از عقودی است که در زندگی شخصی و اجتماعی هر شخصی، خصوصاً زنان، دارای نقش فوق العاده است؛ زیرا از لحاظ منافع شخصی، نکاح موفق تأمین کننده سلامتی و نشاط روحی زن است. امروزه پدیده‌ای نوظهور در امر ازدواج در حال افزایش است (صفایی و امامی: ۱۳۹۱: ۲۴).

ازدواج سفید، آنی از این پدیده‌های دردنگ و خطرناک است. منظور از «ازدواج سفید» زندگی مشترک زن و مرد بدون ازدواج رسمی است؛ یعنی به گونه‌ای که زن و مرد بدون اینکه خطه عقد یا صیغه بینشان جاری شود، از زندگی زیر یک سقف می‌روند. معمولاً این اتفاق با آگاهی پدر و مادرها و خانواده هر دو طرف صوب می‌گیرد و آن دو مانند یک زن و شوهر با هم زندگی می‌کنند نه همچنانه، دوستانه و... به علت اینکه جامعه ایران یک جامعه ایرانی-اسلامی است و چنین پدیده‌هایی در آن به هیچ عنوان تعریف نمی‌شوند، بورت مخفیانه انجام می‌شود. به همین منظور نیز آماری در خصوص تعداد این نوع ازدواج‌ها در دست نیست (ا. اکی: ۱۳۸۶: ۹۱).

مشخصه‌های ازدواج سفید، زندگی مشترک بدون انشاء صیغه عقد که طرفین با توافق زندگی خود را شروع کرده‌اند، اما زوجیت آن‌ها به طور شرعی و قانونی ثبت نمی‌شود، ترسینه و بیان شد برای این که بداییم چنین ازدواجی در اسلام پذیرفته است یا خیر، باید بررسی کرد. آیا فقه‌ها امامیه ازدواج بدون خواندن صیغه لفظی عقد را قبول کرده‌اند یا ایجاب و قبول لفظی اول طرف زن و مرد الزامی است؟ یکی از ارکان مهم در عقود اسلامی، صیغه یا همان ایجاب و قبول لفظی است که با بیان آن میان طرفین، عقد انشاء می‌شود، اما آگاهی عقد بدون بیان صیغه لفظی انجام می‌شود که فقه‌ها از آن به عقد معاطاتی تعبیر می‌کنند. معاطات در لغت به معنی عطا کردن و بخشیدن است (جوهری ذیل ماده)؛ به طور مثال خرید و فروش‌های رایج، در واقع بیع معاطاتی نامیده می‌شود که هر یک از فروشنده و خریدار با قصد مبادله، با پرداخت پول و گرفتن کالا، معامله را انجام

می‌دهند، بدون این که نیاز باشد طرفین الفاظ ایجاد و قبول لفظی را بیان کنند. در تعریف نکاح معاطاتی آمده است: آن ازدواجی است که با قصد انشاء زوجیت شرعی، به واسطه فعلی که عرفاً دلالت بر نکاح کند، انشاء عقد صورت می‌گیرد (سلیمانی: ۱۳۹۳، ۵۶).

در حقیقت در نکاح معاطاتی زن و شوهر علته زوجیت را به جای لفظ یا یک فعل ابراز می‌کنند؛ زیرا رضایت باطنی بر ازدواج، ایجاد زوجیت نمی‌کند. اکثر فقهای امامیه معاطات را در غالب عقود و معاملات صحیح می‌دانند، اما درباره عقد ازدواج، معاطات را باطل دانسته و بر لزوم لفظی بودن ایجاد و قبول تأکید کرده‌اند. امام خمینی (ره) معتقد‌اند «نکاح بر دو قسم دائم و منقطع است و هر کدام محتاج به مدلی انسان که دارای ایجاد و قبول لفظی است که بر انشای معنای مقصود و انسای رضایت به‌تحوی که نزد اهل محاوره معتبر است، دلالت نمایند. مجرد رضایت قلبی طرفین و معاطاتی که در غایب معاملات حریان دارد و نوشتن آن یا بدغیراز شخص لال، اشاره‌ای که این معنا را برساند، هیچ یک کفایت نمی‌آید» (امینی: ۱۳۸۵، ج ۲، ۲۶۳).

شیخ انصاری در کتابی در باب نکاح، یادآور می‌شود که فقهاء بر اعتبار اصل صیغه در عقد نکاح اجماع کرده‌اند و در ادامه می‌فرمایند: «همان‌افروج با ابا حاتم: عات حلال نمی‌شود و فرق نکاح و سلاح (زنی یا تزویج غیر صحیح و تزویج به غیر کتاب و سنت) نیز در این صیغه لفظی است؛ زیرا در زنا نیز غالباً تراضی میان طرفین وجود دارد» (انصاری: ۱۳۷۷، ۷۷).

آیت‌الله خویی در نقد سخن شیخ می‌نویسد: «بیان این مطلب از شیخ انصاری صحیب به نظر می‌رسد؛ زیرا تفاوت میان نکاح و سلاح در لفظ نیست؛ زیرا گاهی با لفظ، رابطه دو جنس مخالف سلاح است و گاهی بدون لفظ، رابطه آن دو نکاح است (همچون نکاح شخص لال که با اشاره است). از نظر ایشان تفاوت میان نکاح و سلاح در یک امر اعتباری است، یعنی نکاح امری اعتباری است که در آن مرد، زن را زوجه اعتبار می‌کند، و در مقابل، زن نیز مرد را زوج اعتبار می‌کند، اما زنا دخولی است بدون اعتبار زوجیت میان طرفین. همچنین سخن شیخ تنها در فعل خاص (موافقه) صدق می‌کند و بر سایر تماس‌ها زنا صدق نمی‌کند» (خویی: ۱۴۱۴، ج ۲، ۱۹۲).